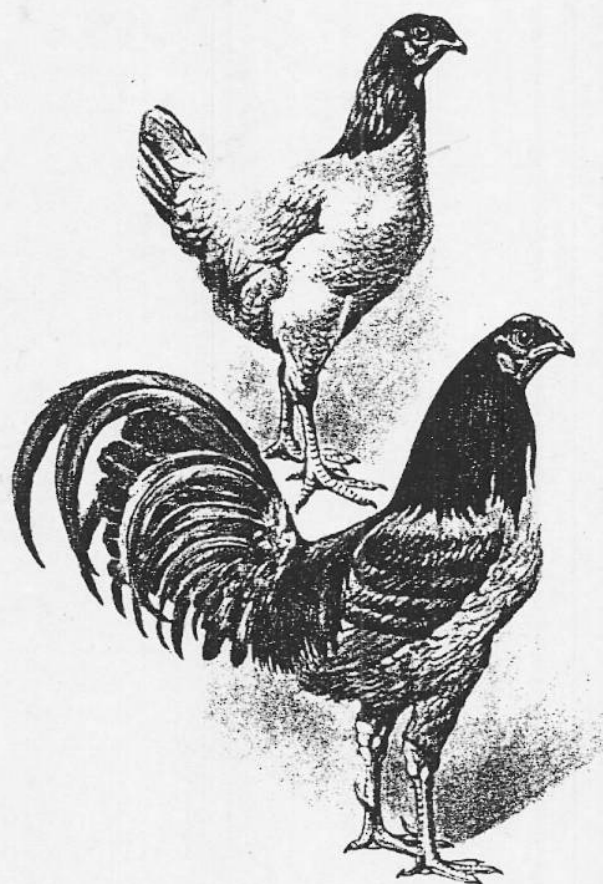


DONKER PIGMENT



Pen.

K. VAN LOY

DONKER PIGMENT



In 1930 spreekt men van Belgische Vechters met zwarte poten. De kop wordt steeds van purperrood tot zwartachtig verlangd. In het boek van Frans en Albert Van Hout (1930) staat bij de beschrijving van de Belgische Vechter vermeld: "kleur van het vlees soms een weinig blauwachtig."

Neemt men de huidige standaard dan verwijst deze zeer duidelijk naar de noodzaak van pigmentatie bij de Belgische Vechter in zoverre zelfs dat de kam bij de haan tot zwartachtig gevraagd wordt en dat men bij de uitsluitingsfouten vermeld heeft: "volledige afwezigheid van pigment."

Hieruit kan men de konklusie trekken dat er steeds een verlangen naar (pigmentatie) gepigmenteerde dieren heeft bestaan.

Belgische Vechterkrielen werden voor 1979 slechts sporadisch geshowd en de kwaliteit liet te wensen over, hetgeen ook in de standaard te lezen staat. In 1979 zijn de eerste sterk gepigmenteerde dieren tentoongesteld.

Deze dieren spraken vele liefhebbers aan hetgeen zich in de daarop volgende jaren manifesteerde door middel van een steeds groeiend aantal fokkers.. De sterke opmars van de laatste jaren is hoofzakelijk te wijten aan deze pigmentatie.

De krielen zijn intussen hun grote naamgenoten voorbijgestoken. Dank zij deze pigmentatie kon er streng geselecteerd worden op kleur, type enz... Nu en dan komt men zeer prachtige dieren tegen, welke meermaals het hoogste predikaat behaalden.

Na deze dieren een tiental jaren bejubeld te hebben is er nu echter een kentering gekomen in de keuringen. Sommige keurders keuren deze dieren ondoelmatig af, andere waarderen ze nog steeds een aantal keurders weet eigenlijk niet goed hoe te handelen omdat er steeds weer vraagtekens worden geplaatst bij de uitgesproken pigmentatie. De standaard bemoeilijkt het keuren vooral wanneer men geen fokervaring heeft en uitsluitend op de standaard moet voortgaan.

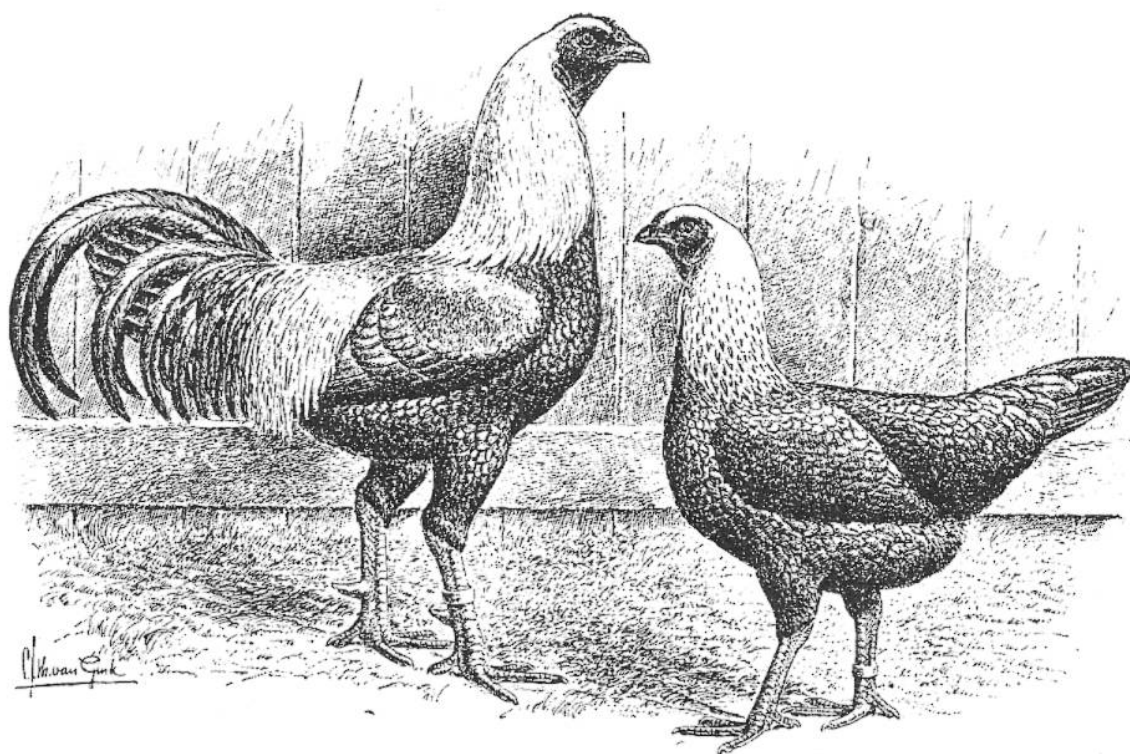
In de standaard spreekt men van blauwe benen. Bij bepaalde kleurslagen (zwart, geelberken, berken...) vertonen de jonge dieren zwarte benen die echter in het tweede jaar iets lichter van kleur worden.

Dit is niet eigen aan de Belgische Vechters en hun krielvorm, men vindt dit eveneens in ander rassen bv. Moderne Engelse Vechtkrielen, Australorps enz... (Bij de Ardennerkriel is dit beter beschreven).

Aan de beenkleur kan men bij vele rassen duidelijk zien of het jonge of oude dieren zijn. Dat de pigmentatie ook invloed heeft op de beenkleur zal wel duidelijk zijn.

De pigmentatie welke in 1979 is ontstaan (geëvolueerd), geeft ook de hanen een mooi donker gezicht hetgeen voorheen niet het geval was. De pigmentatie verbleekt ook met het ouder worden. Het kan dus gebeuren dat een jong dier gediskwalificeerd wordt voor een teveel





aan pigment (hetgeen niet in de standaard vermeld wordt) om daarna als oud dier toch nog een predikaat te behalen. Dit is niet logisch omdat dit niet strookt met wat met predikaat D beoogd wordt.

Zijn de hanen goed gepigmenteerd dan is de pigmentatie bij de daarbij passende hennen in sommige kleurslagen zeer sterk aanwezig. Dit wil echter niet zeggen dat dit pigment vergelijkbaar moet zijn met deze welke we bij zijdehoenders aantreffen. Er zijn wel degelijk andere rassen die veel pigment bezitten, bv. de Chabo's, de Tomaru's.

Tenslotte moet men pigmentatie als een faktor beschouwen die men in elk ras kan invoeren, gesteld dat er geen genetische obstakels zijn. Dat de pigmentatie niet alleen zichtbaar is in de kopversierselen is logisch. Ook in de huid is dit duidelijk te zien. Als men een niet gepigmenteerd dier bekijkt zijn de onbepluimde delen roder.

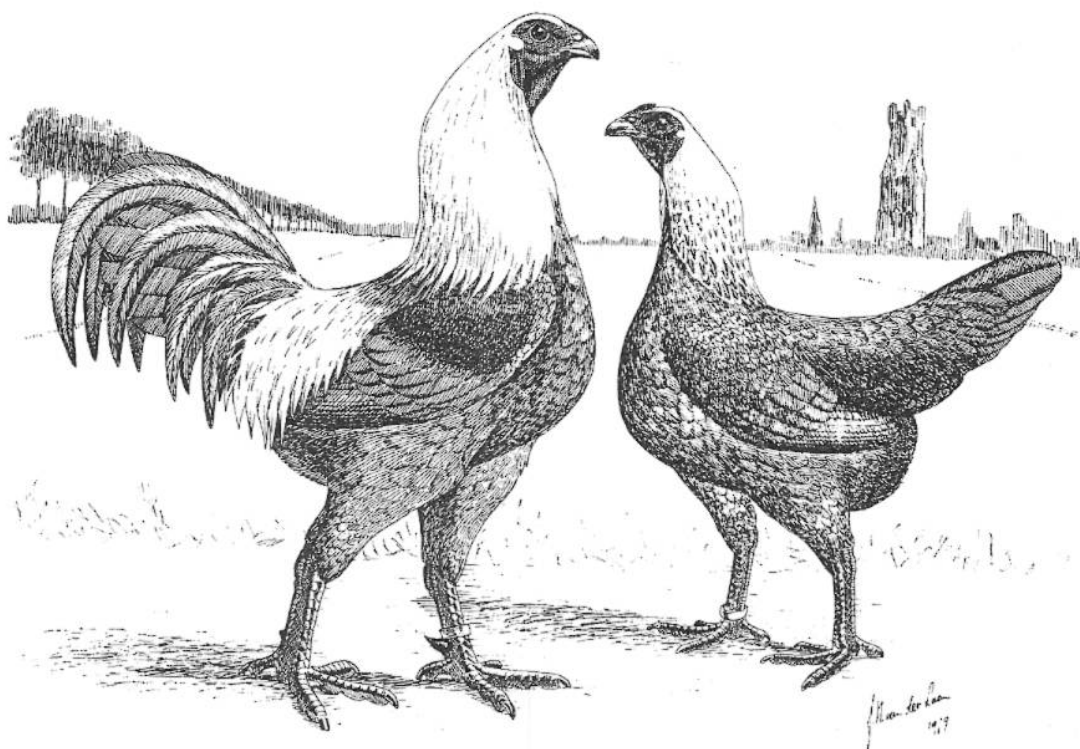
Met het oog op de nieuwe standaard en om een gelijkvormige keuring bij de H.H. keurmeesters te bewerkstelligen zou hierover eensgezindheid moeten bereikt worden.

Als blz. 25 in Willems en Brandt erop naslaat leest men: "Stellen wij aanstonds dat het onderzoek van de tentoongestelde dieren bewijst dat nog veel werk te verrichten valt en dat ze nog verre van volmaakt zijn. Van belang is dat de fokker er zich mede bezig houdt en dat dit werk verdient aangemoedigd te worden."

De huidige TT-dieren voldoen in zeer vele opzichten aan hetgeen gevraagd wordt!

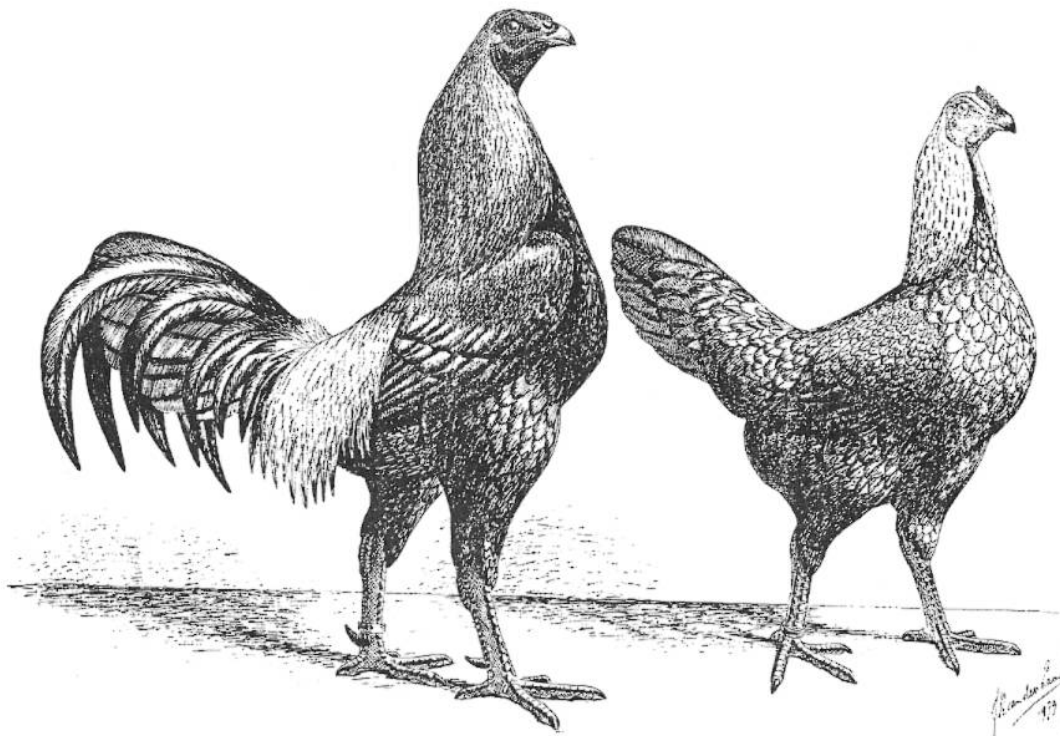
Wanneer men dit leest, weet men toch hoe te handelen, of niet soms?

- Vele stammen van deze krielen zijn op basis van dit pigment opgebouwd
- Als men verder in de toekomst kijkt, wat betreft kamverwijdering, is dit de volgende stap in de goede richting. Momenteel wordt er ook geijverd naar kleine erwtenkammen en als deze nog donker van kleur is, valt hij minder op wat het totaalbeeld ten goede komt.
- Een argument als: België heeft geen donker gepigmenteerde rassen is zeer oppervlakkig. Of die er al dan niet ooit geweest zijn is haast onmogelijk te achterhalen. Trouwens we moeten ons realiseren dat pigmentatie reeds in de oudste beschrijvingen van de Belgische Vechter vermeld werd.
- Ook het argument als zou het vlees er minder smakelijk uitzien is niet relevant. TT- hoenders worden niet gefokt voor consumptie. In elk geval niet in de eerste plaats.
- De dwergvorm moet beantwoorden aan dezelfde eisen als de grote naamgenoot. Er bestaan ook grote Belgische Vechter welke donker gepigmenteerd zijn.
- Er werd al eens een keer een vergadering van de Vlaamse Hoenderkeurders aan gewijd waarop overeenstemming werd bereikt. In de praktijk valt dit echter toch nog anders uit.
- Er is ook geen overgangperiode ingesteld, zoals verkeerdelijk wordt beweerd, op basis waarvan men deze dieren zou kunnen uitsluiten.
- De liefhebbers zijn de dupe van dit gebeuren en tenslotte vertegenwoordigen zij het hele TT- gebeuren.



DE BELGISCHE VECHTERKRIEL

1. Evolutie ---- naar overvloed van pigment
2. Dieren zijn 10 jaar gekeurd en bejubeld
3. Precies omwille van deze pigmentatie is de aanhang sterk toegenomen en zijn de dieren er fel op vooruit gegaan wat betreft type, bouw, kleur en vitaliteit.
4. Ze zijn zonder meer een grote aanwinst op onze shows.



5. Gelijk welke standaardbeschrijving men er op naslaat, er is steeds gestreefd naar pigmentatie.
Afwezigheid van pigment wordt steeds als zware fout beschouwd.
6. De bedoeling is niet deze dieren te laten voorgaan op niet gepigmenteerde dieren maar de sterk gepigmenteerde dieren zeker niet met uitsluiting te bestraffen.
7. Foktechnisch gezien hebben deze dieren grote waarde
8. Hebben Belgische dieren nooit veel pigment gehad.